ఎదురింట్లోకి యెవరో వచ్చారు. అప్పుడే వాళ్ళొచ్చి వారంరోజులు అయింది. మూడు రోజులబట్టి చూస్తుందామె. ఆ అబ్బాయి అలా వాళ్ళింటివైపే చూస్తాడు. ఆమె కనిపించేసరికి అతని కళ్ళల్లో ఏదో వింత మెరుపు. నవ్వాలని ప్రయత్నించి నవ్వలేక పోతున్నట్లు చిన్నగా కదిలే పెదవులు. పచ్చని ఛాయ, కర్లింగ్ హెయిర్, ఒడ్డూ, పొడుగు ఆడపిల్ల కోరుకునే అందం ఉంది అతనిలో. కానీ చీటికి మాటికి ఆమెవైపే చూడ్డం ఆమెకో న్యూసెన్స్‌లా ఉంది. అఫ్‌కోర్స్ ఆమెకూడా చూస్తుందనుకోండి. అతను ఉన్నాడా లేదా అని చూసినప్పుడల్లా అతను అక్కడే వుంటున్నాడు. అతనికి వేరే పనిలేదా? ఆమెకు నవ్వొచ్చింది. ప్రస్తుతానికి ఆమెకేం పనిలేకే అతన్ని గురించి ఇంత తీవ్రంగా ఆలోచించింది.

ర ర ర

ఆమె ఆలోచనలకు అంతరాయం కల్గిస్తూ వాళ్ళింటికి ఏడెనిమిదేళ్ళ అబ్బాయి వచ్చాడు.

"ఏం కావాలి?" ఆమె ప్రశ్న.

"మా అక్క ఏమైనా పుస్తకా లుంటే యిమ్మందండి...." కాస్త బిడియంగా అడిగాడు.

"మీ ఇల్లెక్కడ?" ఆమె అలా అడిగేసరికి ఆ అబ్బాయి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"[illegible]ఎదురింట్లోనే ఉన్నాం" మీకు తెలీదా [illegible]ట్టు చూశాడు.

ఆ అబ్బాయి వివరాలు అడుగుదామనుకుంది. ఛ వాళ్ళేమనుకుంటారో, ఏమనుకుంటారేం కొత్తగా వచ్చారు కదా! తనకు తానే సమాధానపడి ఆ అబ్బాయిని అడిగేసింది. "మీ ఇంట్లో ఎవరెవరుంటున్నారు?"

"మా అమ్మా, నాన్నా యింకా, ఒక అక్క పేరు రాధ, ఇంకో అక్క పేరు గీత? మా గీతా చచ్చిపోయింది—అప్పుడు మా చిన్నన్న పిచ్చెక్కిపోయాడు" బేలగా అన్నాడు. మళ్ళీ హుషారుగా "యింకో అన్నయ్యా ఉన్నాడు. చిన్నన్నకు పిచ్చికూడా పోయింది. నా పేరు బుజ్జి" తీగ లాగితే డొంకంతా కదిలినట్లు విషయాలన్నీ చెప్పి పుస్తకాలు పట్టుకొని వెళ్ళిపోయాడు.

"పాపం రెండో అబ్బాయికి పిచ్చంట. పిచ్చి తగ్గినా కొన్ని లక్షణాలు పోవేమో! ఒకవేళ నావైపు చూసే అబ్బాయేనా?" ఛ! ఛ! ఆమెకలా ఆలోచించ బుద్ధికాలేదు. ఏమో నా కెందుకు లెద్దు, విసుగ్గా లేచి తలుపులు గొళ్ళెం పెట్టి లోపలకు వచ్చి మంచంమీద వాలింది.

ఇంట్లో వాళ్ళంతా పెళ్ళికి వెళ్ళారు. ఉన్నది ఆమె ఒక్కర్తే. పరమ బోర్‌గా ఉందామెకు. పుస్తకం తెరిచింది. అతని రూపమే,

మెరుపులు వెదజల్లుతూ కాంతివంతంగా ఉన్న కళ్ళూ, నవ్వీ నవ్వనట్టుండే పెదవులు. ఏమయిందతనికి? ఎందుకలా నావైపు చూస్తాడు? అలా చూసీ, చూసీ ఐ లవ్ యూ అనడుకదా! ఆమె ఆలోచనలకు ఆమే ఉలిక్కిపడింది—బలవంతంగా పుస్తకం పేజీలు తిప్పుతూ మగతగా నిద్రలోకి జారిపోయింది.

ర ర ర

కళాశాల విద్యార్థుల చిన్న చిన్న కథల పోటీలో ప్రథమ బహుమతి పొందిన కథ

ప్రేమలేఖ

కుమారి తమరి రాజరాజేశ్వరి, బి.ఎస్.సి. (ద్వితీయ)
ఉమెన్స్ కాలేజీ, గుంటూరు.

[illegible] తొమ్మిది దాటిపోయింది. పనులన్నీ [illegible] తొందర తొందరగా చెప్పుల్లో కాళ్ళు దూర్చి యింటికి తాళం వేసి బయట పడింది.

"ఏమండీ?"

వెనక్కి తిరిగి చూసింది. నిన్న పుస్తకాలు తీసుకెళ్ళిన అబ్బాయి.

"మా అన్నయ్య మీకు ఇది ఇమ్మన్నాడు" గబగబా చేతిలో కాగితంపెట్టి వెనక్కి పరిగెత్తిపోయాడు.

"అనుకున్నంత అయింది. 'ప్రేమలేఖ కాబోలు" స్వగతంగా అనుకుని పర్స్‌లో పడేసి కొంచెం దూరం నడిచాక బస్‌కోసం వెయిట్ చేస్తూ నిలబడింది.

అందులో యేం ఉంటుంది? మీరు చాలా అందంగా ఉంటారు—మిమ్మల్ని ప్రేమిం చాను. మీ కిష్టమైతే పెళ్ళి చేసుకుంటాను. హా! ఇంతకన్నా ఏం వ్రాస్తాడు? ఉత్తరం తీసి చదవబోయింది. ఆమె ఎక్కవలసిన బస్సు వచ్చి ఆగింది.

హమ్మయ్య! అనుకొని టికెట్ తీసుకొని పర్సులో వేసింది. అప్పుడు మళ్ళీ కాగితం తీసి "ఓ" అనుకొంది—మడత విప్పి సంబోధన చదివి కొయ్యబారిపోయింది

"డియర్ గీతా!" ఎవరికీ ఉత్తరం నాకేనా? నా పేరు గీత కాదే? ఆలోచనలో పడి మళ్ళీ చదవటం ప్రారంభించింది.

—మీ పేరు గీతేనా? ఏమో! నాకు తెలీదు. కానీ, మీలో నా గీతను చూసుకుంటున్నాను. అచ్చు గీత మీలాగే ఉండేది. గుండ్రని మొహం, పెద్ద పెద్ద కళ్ళు, కొనదేలిన ముక్కు, నవ్వితే పలువరస తళుక్కుమని నొక్కులుపడే బుగ్గలు. ఎంత అందంగా ఉండేది గీత. కానీ, కాని గీత బాగోలేక నన్ను పిచ్చివాణ్ని చేసి వెళ్ళిపోయింది. గీతను నేను మరువలేను కానీ, తప్పదు, మరవాలి అనుకొన్న సమయంలో నా గీత రూపం మీలో కనిపించింది. కొడిగట్టే దీపంలో చమురు పోస్తే కొండంత వెలుగు. నా పరిస్థితీ అలాగే అయింది. మా గీతతో అనుబంధం మరువలేనిది. మరుపురానిది. మీరు చాలా అరుదుగా నవ్వుతారు. మీరు నవ్వినట్టే మా గీత కూడా నవ్వేది. కానీ మా గీత లేస్తూనే నవ్వేది. నవ్వుతూనే కాలాన్ని గడిపింది. నవ్వుతూ నన్ను విడిచి వెళ్ళింది. అందుకే మా గీతను మీలో....చూచేందుకు అనుమతిస్తారు కదూ! ప్లీజ్ అనుమతి ఇవ్వండి.

ఇట్లు
గీతకు ప్రియమైన అన్నయ్యను.
మరి మీకూ్కడా!"

ఒకటికి రెండుసార్లు, కాదు పదిసార్లు చదివింది. తను యెంత తప్పుగా ఆలోచించింది. ఎదుటి మనిషిని గురించి యెంత హీనంగా ఊహించింది. పాపం ఆ అబ్బాయి. జాలి పడింది. ఆమె మనసు ఆలోచనలతో సతమతమవుతూ కాలేజీకి వెళ్ళలేక తిరిగి యింటికి వచ్చేసింది.

తలుపు తాళంతీసి కిటికీ దగ్గరకు వచ్చి చూసింది.

అతను యెప్పటిలా అక్కడే ఉన్నాడు. పాపం నేను ఇంట్లోనే ఉన్నాననుకొంటున్నాడు కాబోలు. పూర్‌ఫెలో జాలిగా అనుకుంది. చిన్న చిన్నగా ఆమె పెదవులు విచ్చుకున్నాయి. అతను ఉక్కిరి బిక్కిరి అయ్యాడు.

ఆమె నవ్వుతుంది. కాదు, గీత నవ్వుతుంది.

అతను నవ్వాడు—ఆమె నవ్వింది.